

Statens Fæstegods, og dets Bestemmelser, som jeg allerede bemærkede ved Forelæggelsen, ganske analoge med dem, der gælder her om Fæsterens Afgang til at faa Erstatning for de Udgifter, han anvender paa sit Fæstegods. I øvrigt skal jeg bemærke, at det færøiske Fæstevæsen i en ikke uvæsentlig Henseende er forfælligt fra det danske, og det til Gavn for Færøerne, idet nemlig paa Færøerne Fæsternes Børn have en vis Ret til at komme i Besiddelse af Fæstet efter Fæsterne, hvilket som bekendt ikke gælder her. — Jeg skal ikke udtale mig videre om Lovforslagets Enkeltheder, men afvente, hvad der maatte fremkomme paa senere Stadier.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Jeg mødeser nu Forslag fra det ærede Medlem om Lovforslagets Henvisning til Udvalg og om Udvalgsmedlemmernes Antal.

Olsen: Jeg skal tillade mig at foreslaa et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag af Olsen.

Formanden: Valget af Medlemmerne til dette Udvalg vil komme paa Dagsordenen for næste Møde.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tilkøbsafgift af Skibe, der indføres til Færøerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3735 ff.)

Olsen: Dette Forslag er i Kontinuation af tidligere Love, idet Loven om Ophevelse af den kongelige Enehandel paa Færøerne bestemmer, at Skibe af 16 Tønsters eller 32 Tønst Drægtighed og derunder, der indføres til Færøerne for at anvendes til Fart mellem Øerne, altsaa Kystfartøjer, og Fiskerskibe, skulle være fritagne for den lovbefalede Tilkøbsafgift. Senere have vi ved Loven af 30te November 1876 faaet denne Grænse udvidet til 60 Tønst; men efter at Fiskeriet har udviklet sig i højere Grad, bruger man nu ofte større Fartøjer end paa 60 Tønst Drægtighed. Den samme Velvilje, som har været til Stede ved de foregaaende Love for at imødekomme de Ønster, der ere fremkomne paa Færøerne om Fritagelse for denne Tilkøbsafgift, vil jeg haabe, at Tinget vil lade ogsaa dette Lovforslag blive til Del, saa meget mere som Forholdene for de færøiske Fiskere efter anden blive mere og mere trykkende, naaget Befolkningen deroppe tager stærkt til og altsaa mere og mere bliver henvist til udelukkende at leve af Fiskeri. De Sparestillinger, som de enkelte Indbyggere deroppe have oplagt, anvendes hovedsagelig til Fiskerskibe. Jeg skal saaledes oplyse, at i indværende Vinter bliver der købt seks større Fiskefartøjer, og der stikker selvfølgelig en temmelig stor Kapital i dem. Som Lovforslagets Motiver udvise, er der ved de største Fiskerskibe, der indføres til Færøerne, beregnet og betalt en Tilkøbsafgift af ikke mindre end 600 Kroner. Man kan nok tænke sig, at en fiskeridrivende Befolkning har ikke saa mange 600 Kroner at give ud, og tilmed er der som sagt i Forvejen mange Byrder, der hvile paa Fiskerne. Jeg skal saaledes nævne, at Væstafgiften bevirker en betydelig Forhøjelse af Saltpriserne, og derigennem kommer naturligvis ogsaa Fiskerne til at faa mindre for deres Fisk, end de ellers vilde have faaet. Ser man nu hen til, hvorledes Afsetningsforholdene ere, maa det siges, de ere meget sværgelige for Tiden; Spantien, som skulde være vort bedste og næsten er vort eneste Marked, har fra 1ste Februar fuldstændig lukket for os, idet der nu beregnes en Told af ikke mindre end 4½ Krone pr. Skippund Klippfisk. Jeg mener derfor, idet jeg udtaler dette, at der er saa meget